

ในการประชุมสภามหาวิทยาลัยไทย กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิที่เป็นบุคคลภายนอก พูดเป็นเสียงเดียวกันว่า วิธีคิดของอาจารย์ส่วนใหญ่ inward-looking มาก มองจากมุมมองของสังคมภายนอกไม่เป็น คิดเป็นแต่จากมุมมองของวิชาการ ดังนั้นสิ่งที่จะทำ จึงทำแบบ

supply-side oriented

ไม่มีมุมมองหรือความต้องการ ของ

demand-side

มาประกอบ

บัดนี้ หมดยุคการพัฒนามหาวิทยาลัยแบบเน้นการขยายตัวแล้ว ต่อไปนี้ มหาวิทยาลัยจะต้องพิสูจน์ ความจำเป็นที่จะต้องดำรงอยู่ด้วยหลักฐานเชิงคุณภาพ และเชิงตอบสนองความต้องการของสังคม ไม่ใช่ตอบสนองที่เรียนอีกต่อไป

จึงต้องมีการจัดการ จัดกระบวนการเพื่อเปลี่ยนใจอาจารย์ ให้คิดโครงการต่างๆ (โดยเฉพาะการเปิดหลักสูตร) ให้คิดจากมุมมองฝ่ายผู้คนในสังคม หรือความต้องการของประเทศ/พื้นที่ ให้มีจิตและทักษะในการทำงานร่วมกับฝ่าย demand-side เพื่อคิดและทำ งานในลักษณะใหม่ๆ ที่ก่อผลกระทบต่อสังคมอย่างแท้จริง โดยในตอนทำงานนั้น ก็มีหน่วยงาน/บุคคล ภายนอกเป็นหุ้นส่วนด้วย

หมดยุคที่มหาวิทยาลัยทำงานวิชาการแบบลอยตัวแล้ว ต่อไปนี้งานวิชาการต้องผูกติด หรือเชื่อมโยงกับชีวิตความเป็นอยู่ และการทำมาหากิน ของหน่วยงานและผู้คนในสังคม

ผมจึงเสนอในที่ประชุมว่า ฝ่ายบริหารน่าจะจัดการประชุมแบบ retreat เพื่อปรับกระบวนทัศน์ การทำหน้าที่มหาวิทยาลัยในยุคใหม่ ให้ฝ่ายบริหาร คณาจารย์ และเจ้าหน้าที่ฝ่ายสนับสนุนเข้าร่วม เพื่อใช้การประชุมเป็นส่วนหนึ่งของ

change

management

แ

คณะกรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ ร่วมทำหน้าที่เป็นหุ้นส่วนเชิงกลยุทธ์ในการสร้างการเปลี่ยนแปลง

มหาวิทยาลัยใด เปลี่ยนกระบวนทัศน์ได้ก่อน ก็จะได้เปรียบในการแข่งขัน

๒๙ ส.ค. ๕๖

โรงแรมเซนทารา หาดใหญ่

บันทึกนี้เขียนที่ [GotoKnow](#) โดย [Prof. Vicharn Panich](#)